

Här får människor utvecklas

Församlingen är en plats där människor får utvecklas

Missionskyrkan i Upplands Väsby har **antagit fyra stycken inriktningsmål** vilka är:

- 1 Församlingen är en plats där människor växer i tro och Gudslängtan.
- 2 Församlingen tar till vara på människors förmågor och erfarenheter och dess verksamhet drivs i positiv anda av engagerade människor inspirerade av Kristus.**
- 3 Församlingen möter aktivt behov hos både enskilda medmänniskor och samhället i stort.
- 4 Församlingen vågar ha nya idéer, och har ett ömsesidigt idéutbyte med sin omvärld.

I förra numret av församlingsbladet skrevs jag om inriktningsmål 1 och i detta nummer är det **inriktningsmål 2** som vi tar upp. Det är ett ganska mångordigt mål, men det har varit svårt att skriva kortare för delarna hänger ihop i en helhet.

Vi behövs

Missionskyrkan i Upplands Väsby har bra lokaler, en heltidsanställd pastor och en deltidsanställd musikledare, en ekonomi i någorlunda balans tack vare en god nivå på uthyrningen. Det är mycket att vara tacksam över. Men inriktningsmål nummer 2 handlar om den absolut viktigaste resursen i församlingen, d.v.s. alla människor som känner att Missionskyrkan är deras andliga eller helt enkelt är en plats där man blir bekräftad och trivs. Utan alla människor i församlingen som frivilligt ställer sina gåvor och förmågor till

förfogande så skulle det inte vara mycket till församlingsgemenskap. Listan kan göras lång på exempel med vad folk bidrar med. En del är ledare i scout och barnkör, några kan tålmodigt be, några spelar orgel, några sjunger, några upplever att de har pengar så de kan hjälpa församlingen ekonomiskt, några är bra på att leda och engagerar sig kanske i styrelsen, några tycker om att besöka gamla och sjuka, m.m.. Ja detta är bara några exempel. Det fina är att vi alla är olika och tillsammans blir det en helhet. Om alla bara satt i styrelsen, vad blev det då av gudstjänstmusiken och om alla var scoutledare vad blev det då av hembesöken. Att alla människor är viktiga i församlingen med sina olika gåvor beskrivs i första Korinterbrevets tolfte kapitel som **en kropp med många lemmar**.

Ty liksom kroppen är en och har många delar och alla de många kroppsdelarna bildar en enda kropp, så är det också med Kristus. Med en och samma Ande har vi alla döpts att höra till en och samma kropp, vare sig vi är judar eller greker, slavar eller fria, och alla har vi fått en och samma Ande att dricka. Kroppen består inte av en enda del utan av många. Om foten säger: "Jag är ingen hand, jag hör inte till kroppen", så hör den likafullt till kroppen. Och om örat säger: "Jag är inget öga, jag hör inte till kroppen", så hör det likafullt till kroppen. Om hela kroppen var öga, vad blev det då av hörseln? Om allt var hörsel, vad blev det då av luktsinnet? Men nu har Gud gett varje enskild del just den

plats i kroppen som han ville. Om alltsammans var en enda kroppsdel, vad blev det då av kroppen? Nu är det emellertid många delar, men en enda kropp. 1 Kor 12:12-20

Vad vill jag

Det finns alltid en risk i församlingen att människor fastnar i ett plikt-tänkande. Det blir lätt ett felaktigt fokus på att ställa upp med sina resurser och erfarenheter. Men **plikttänkande suger kraft**. I själva verket är det så att Gud har skapat oss alla som individer med olika talanger och kunskaper. **Gud vill att vi ska utvecklas i det som Gud lagt ner hos oss var och en**. Församlingen är en plats där vi alla får utvecklas i vårt liv för att tjäna Gud och andra människor. Så istället för att tänka om vårt eget engagemang att ”*visst kan jag ställa upp*” mer styra sin tanke med sitt engagemang till att tänka, **”Ja, detta vill jag!”**

På sida 13 i församlingsbladet finns också en notis från valberedningen. Att sitta i en valberedning kan vara jobbigt när det ska ringas runt till olika personer och fråga om det kan ställas upp i styrelse m.m. och man möts av nej efter nej. Sittande vid telefonen stirrar man ner på listan med tomma rader för alla vakanser på uppdrag. Men vänder man på det hela skulle valberedningsuppdraget vara ett av det mest intressanta uppdraget i församlingen. Så kan det vara om människor istället vände sig till valberedningen och sa, **”Det här skulle jag vilja jobba med i församlingen”**. Men ofta är det svårt att göra så, för vi är fostrade i jantelagen att ”*inte ska väl jag*”. För att krossa den eländiga jantelagen ska vi istället frimodigt fråga varandra om hjälp på ett personligt plan och bekräf-

ta varandras gåvor, talanger och kunskaper. Då skapas det en positiv atmosfär av bekräftelse och glädje. Och **glädje och frid är en viktig måttstock** på att vi gör det Kristus vill att vi ska göra. Om inte glädjen finns i församningslivet bör du prata med pastor eller någon annan förtrogen om det. Visserligen kan inte allt alltid vara roligt. Det sa även min mamma till mig. Men jag tror på en Gud som är glädjens Gud och på Jesus Kristus som kallar till roliga och meningsfulla uppdrag. Så grundtonen i församningslivet hoppas vi för alla är glädje.

Del i Guds uppdrag

Församlingen är en plats för människor att utvecklas, känna glädje i att dela med sig till andra av erfarenheter och resurser och få vara en del i Guds uppdrag att vara Jesu Kristi armar och ben, öra, ögon och mun för att lyssna, hjälpa och stötta varandra som människor i församlingen, i Upplands Väsby och över hela vår jord.

Göran Bondesson

